

Službeni list

Europske unije

C 437

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
18. prosinca 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 437/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 437/02 Predmet C-389/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Odluka Vijeća o odobravanju otvaranja pregovora o revidiranom Lisabonskom sporazumu o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla — Članak 3. stavak 1. UFEU-a — Isključiva nadležnost Unije — Zajednička trgovinska politika — Članak 207. stavak 1. UFEU-a — Komercijalni aspekti intelektualnog vlasništva) 2

2017/C 437/03 Predmet C-467/15 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. listopada 2017. – Europska komisija protiv Talijanske Republike (Žalba — Državne potpore — Potpora koju je Talijanska Republika dodijelila proizvođačima mlijeka — Program potpora vezan za povrat pristojbi na mlijeko — Uvjetna odluka — Odluka koju je Vijeće Europske unije donijelo na temelju članka 108. stavka 2. trećeg podstavka UFEU-a — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 1. točke (b) i (c) — Zatečena potpora — Nova potpora — Pojmovi — Izmjena zatečene potpore kršenjem uvjeta kojim se osigurava spojivost potpore s unutarnjim tržištem) 3

2017/C 437/04 Predmet C-593/15 P i C-594/15 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. listopada 2017. – Slovačka Republika protiv Europske komisije (Žalba — Vlastita sredstva Europske unije — Odluka 2007/436/EZ — Financijska odgovornost država članica — Gubitak određenih uvoznih carina — Obveza plaćanja Europskoj komisiji iznosa koji odgovara gubitku — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Dopis Europske komisije — Pojam „akt koji se može pobijati“) 3

HR

2017/C 437/05	Predmet C-599/15 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. listopada 2017. – Rumunjska protiv Europske komisije (Žalba — Vlastita sredstva Europske unije — Odluka 2007/436/EZ — Financijska odgovornost država članica — Gubitak određenih uvoznih carina — Obveza plaćanja Europskoj komisiji iznosa koji odgovara gubitku — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Dopis Europske komisije — Pojam ‚akt koji se može pobijati‘)	4
2017/C 437/06	Predmet C-650/15 P: Presuda Suda (prvo vijeće) 25. listopada 2017. – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS protiv Europske agencije za kemikalije, Kraljevine Nizozemske i Europske komisije (Žalba — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (REACH) — Članak 57. — Posebno zabrinjavajuće tvari — Identifikacija — Članak 2. stavak 8. točka (b) — Izuzeće — Članak 3. točka 15. — Pojam ‚intermedijer‘ — Akrilamid)	5
2017/C 437/07	Predmet C-687/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Zaključci Vijeća Europske unije u pogledu Svjetske radiokomunikacijske konferencije 2015. Međunarodne telekomunikacijske unije — Članak 218. stavak 9. UFEU a — Odstupanje od predviđenog pravnog oblika — Izostanak navođenja pravne osnove)	5
2017/C 437/08	Predmet C-39/16: Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgija) – Argenta Spaarbank NV protiv Belgische Staat (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dobit — Direktiva 90/435/EEZ — Članak 1. stavak 2. i članak 4. stavak 2. — Matična društva i društva kćeri iz različitih država članica — Zajednički porezni sustav — Mogućnost odbijanja oporezive dobiti matičnog društva — Nacionalne odredbe čiji je cilj ukidanje dvostrukog oporezivanja dobiti koju su raspodijelila društva kćeri — Neuzimanje u obzir veze između kamata na zajmove i financiranja udjela koji su doveli do isplate dividendi)	6
2017/C 437/09	Predmet C-90/16: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – The English Bridge Union Limited protiv Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeće pružanja usluga koje su usko povezane sa sportom — Pojam ‚sport‘ — Aktivnost koju obilježava fizički element — Dvostruki bridž)	7
2017/C 437/10	Predmet C-106/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – postupak koji je pokrenuo POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o. , u stečaju (Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Prekogranično preoblikovanje društva — Prijenos registriranog sjedišta društva bez prijenosa stvarnog sjedišta — Odbijanje zahtjeva za brisanje iz sudskog registra — Nacionalni propis koji brisanje iz sudskog registra uvjetuje prestankom postojanja društva nakon postupka likvidacije — Područje primjene slobode poslovnog nastana — Ograničenje slobode poslovnog nastana — Zaštita interesa vjerovnika, manjinskih članova društva i radnika — Borba protiv zloporaba)	7
2017/C 437/11	Predmet C-195/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Kehl – Njemačka) – Kazneni postupak protiv I-a (Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Vozačka dozvola — Direktiva 2006/126/EZ — Članak 2. stavak 1. — Uzajamno priznavanje vozačkih dozvola — Pojam ‚vozačka dozvola‘ — Potvrda o položenom vozačkom ispitu (Certificat d’examen du permis de conduire, CEPC) koja nositelju daje pravo upravljati vozilom na području države članice koja ju je izdala prije izdavanja konačne vozačke dozvole — Slučaj u kojem je nositelj CEPC-a upravljao vozilom u drugoj državi članici — Obveza priznavanja CEPC-a — Kazne izrečene nositelju CEPC-a zbog upravljanja vozilom izvan područja države članice koja je taj CEPC izdala — Proporcionalnost)	8
2017/C 437/12	Predmet C-201/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Majid Shiri, poznat i pod imenom Madzhdi Shiri (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudskog nadzora — Članak 29. — Rok za provedbu transfera — Nprovedba transfera u određenom roku — Obveze odgovorne države članice — Prijenos odgovornosti — Zahtjev da odgovorna država članica donese odluku)	9

2017/C 437/13	Predmet C-347/16: Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – Balgarska energiyina borsa AD (BEB) protiv Komisija za energiyino i vodno regulirane (KEVR) (Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 101. i 102. UFEU-a — Direktiva 2009/72/EZ — Članci 9., 10., 13. i 14. — Uredba (EZ) br. 714/2009 — Članak 3. — Uredba (EU) br. 1227/2011 — Članak 2. točka 3. — Uredba (EU) 2015/1222 — Članak 1. stavak 3. — Certificiranje i određivanje neovisnog operatora prijenosnog sustava — Ograničenje broja osoba kojima se na nacionalnom području izdaje dozvola za prijenos električne energije)	10
2017/C 437/14	Predmet C-407/16: Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – „Aqua Pro” SIA protiv Valsts ieņēmumu dienests (Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Carinski zakonik Zajednice — Članak 220. stavak 1. i stavak 2. točka (b) — Naknadna naplata uvoznih ili izvoznih carina — Pojam „knjiženje uvoznih carina” — Odluka nadležnog carinskog tijela — Rok za podnošenje zahtjeva za povrat ili otpust — Obveza slanja predmeta Europskog komisiji — Dokazi u slučaju podnošenja pravnog lijeka protiv odluke nadležnog tijela države članice uvoza)	11
2017/C 437/15	Spojeni predmeti C-454/16 P do C-456/16 P i C-458/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2017. – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) protiv Europske komisije (Žalba — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište čelika za prednapinjanje — Povrede članka 101. UFEU-a — Novčane kazne — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Točka 35. — Sposobnost plaćanja — Novi zahtjev za smanjenje iznosa novčane kazne zbog nesposobnosti plaćanja — Dopis o odbijanju — Žalba protiv tog dopisa — Dopuštenost)	13
2017/C 437/16	Spojeni predmeti C-457/16 P i C-459/16 P do C-461/16 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2017. – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) protiv Europske komisije (Žalba — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište čelika za prednapinjanje — Povreda članka 101. UFEU-a — Pripisivanje protupravnog ponašanja društava kćeri njihovim društvima majkama — Pojam „poduzetnika” — Indicije o postojanju gospodarske jedinice — Pretpostavka stvarnog izvršavanja odlučujućeg utjecaja — Pravno sljedništvo poduzetnika — Iznos novčane kazne — Sposobnost plaćanja — Uvjeti — Poštovanje prava obrane)	13
2017/C 437/17	Predmet C-534/16: Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky protiv BB construct s. r. o. (Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Upis u registar poreznih obveznika PDV-a — Nacionalno zakonodavstvo kojim se nalaže davanje jamstva — Borba protiv utaje — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Sloboda poduzetništva — Načelo nediskriminacije — Načelo ne bis in idem — Načelo zabrane retroaktivnosti)	14
2017/C 437/18	Predmet C-505/17 P: Žalba koju je 18. kolovoza 2017. podnijelo društvo Groupe Léa Nature protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 8. lipnja 2017. u predmetu T-341/13 RENV: Groupe Léa Nature protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	15
2017/C 437/19	Predmet C-548/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2017. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt Goslar protiv baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Predmet C-552/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2017. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Alpenchalets Resorts GmbH protiv Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Predmet C-558/17 P: Žalba koju je 22. rujna 2017. podnijela OZ protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. srpnja 2017. u predmetu T-607/16, OZ protiv Europske investicijske banke	17
2017/C 437/22	Predmet C-562/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2017. uputila Audiencia Nacional (Španjolska) – Nestrade S.A. protiv Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) i Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Predmet C-575/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. rujna 2017. uputio Conseil d’État (Francuska) – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA protiv Ministre de l’Action et des Comptes publics	19

2017/C 437/24	Predmet C-590/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2017. uputio Cour de cassation (Francuska) – Henri Pouvin, Marie Dijoux, udana Pouvin protiv Electricité de France (EDF)	20
2017/C 437/25	Predmet C-595/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Cour de cassation (Francuska) – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL protiv MJA, u svojstvu stečajnog upravitelja društva eBizcuss.com (eBizcuss)	21
2017/C 437/26	Predmet C-596/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS protiv Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Predmet C-600/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Giudice di pace di Roma (Italija) – Pina Cipollone protiv Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Predmet C-602/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2017. uputio Tribunal de première instance de Liège (Belgija) – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune protiv État belge	23
2017/C 437/29	Predmet C-603/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2017. uputio Supreme Court of the United Kingdom (Ujedinjena Kraljevina) – Peter Bosworth i Colin Hurley protiv Arcadia Petroleum Limited i drugih	24

Opći sud

2017/C 437/30	Predmet T-627/15: Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2017. – Frame protiv EUIPO-a – Bianca-Moden (BIANCALUNA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije BIANCALUNA — Raniji nacionalni figurativni žig bianca — Ekonomičnost postupka — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Istovjetnost proizvoda — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	26
2017/C 437/31	Predmet T-628/15: Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2017. – Frame protiv EUIPO-a – Bianca-Moden (BiancalunA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije BiancalunA – Odbijanje — Raniji nacionalni figurativni žig bianca — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Istovjetnost proizvoda — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)	26
2017/C 437/32	Predmet T-42/16: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – De Nicola protiv Vijeća i Suda Europske unije („Izvanugovorna odgovornost — Javna služba — EIB-ovo osoblje — Direktive o laserskim terapijama — Članak 47. Povelje o temeljnim pravima — Razumni rok — Nepoštovanje pravila pravičnog postupka — Imovinska šteta — Neimovinska šteta — Tužiteljevi zahtjevi u okviru postupka koji se vodi pred Službeničkim sudom — Djelomično vraćanje predmeta Općem sudu na ponovno suđenje”)	27
2017/C 437/33	Predmet T-99/16: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – De Nicola protiv Suda Europske unije („Izvanugovorna odgovornost — Javna služba — Osoblje EIB-a — Uznemiravanje — Nepoštovanje pravila pravičnog postupka — Članak 47. Povelje o temeljnim pravima — Razumni rok — Zahtjevi za naknadu štete podneseni u okviru postupka koji se vodi pred Službeničkim sudom — Djelomično vraćanje predmeta Općem sudu na ponovno suđenje”)	28

2017/C 437/34	Predmet T-144/16: Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2017. – Mundipharma protiv EUIPO-a – Multipharma (MULTIPHARMA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MULTIPHARMA — Raniji verbalni žig Europske unije MUNDIPHARMA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	29
2017/C 437/35	Predmet T-754/16: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – Oakley protiv EUIPO-a – Xuebo Ye (Prikaz obrisa u obliku prekinute elipse) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije koji predstavlja obris u obliku prekinute elipse — Raniji figurativni žig Europske unije koji predstavlja elipsu — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b), i članak 8. stavak 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b), i članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/100”)	29
2017/C 437/36	Predmet T-776/16: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – Isocell protiv EUIPO-a – iCell (iCell.) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije iCell. — Raniji verbalni žig Europske unije Isocell, raniji međunarodni verbalni žig Isocell i raniji međunarodni i nacionalni verbalni žigovi ISOCELL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	30
2017/C 437/37	Predmet T-777/16: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – Isocell protiv EUIPO-a – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Raniji verbalni žig Europske unije Isocell, raniji međunarodni verbalni žig Isocell i raniji međunarodni i nacionalni verbalni žigovi ISOCELL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	31
2017/C 437/38	Predmet T-80/17: Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – Steiniger protiv EUIPO-a – ista Deutschland (IST) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije IST — Raniji figurativni žig Europske unije ISTA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Relevantna javnost — Sličnost proizvoda i usluga — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	31
2017/C 437/39	Predmet T-623/17: Tužba podnesena 11. rujna 2017. – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija protiv SRB-a	32
2017/C 437/40	Predmet T-657/17: Tužba podnesena 27. rujna 2017. – Anabi Blanga protiv EUIPO-a – Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Predmet T-667/17: Tužba podnesena 21. rujna 2017. – Alkarim for Trade and Industry protiv Vijeća	33
2017/C 437/42	Predmet T-698/17: Tužba podnesena 11. listopada 2017. – Man Truck & Bus protiv EUIPO-a – Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Predmet T-703/17: Tužba podnesena 12. listopada 2017. – Cipar protiv EUIPO-a – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Predmet T-708/17: Tužba podnesena 12. listopada 2017. — OPS Újpest protiv Komisije	36
2017/C 437/45	Predmet T-709/17: Tužba podnesena 13. listopada 2017. — M-Sansz protiv Komisije	37
2017/C 437/46	Predmet T-710/17: Tužba podnesena 13. listopada 2017. — Lux-Rehab Non-Profit protiv Komisije	38

2017/C 437/47	Predmet T-712/17: Tužba podnesena 9. listopada 2017. – Ntolas protiv EUIPO-a – General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Predmet T-713/17: Tužba podnesena 14. listopada 2017. — Motex protiv Komisije	40
2017/C 437/49	Predmet T-714/17: Tužba podnesena 10. listopada 2017. – Aeris Invest protiv SRB-a	42
2017/C 437/50	Predmet T-97/17: Rješenje Općeg suda od 25. listopada 2017. – Franmax protiv EUIPO-a – R. Seelig & Hille (her-bea)	42

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 437/01)***Posljednja objava**

SL C 424, 11.12.2017.

Prethodne objave

SL C 412, 4.12.2017.

SL C 402, 27.11.2017.

SL C 392, 20.11.2017.

SL C 382, 13.11.2017.

SL C 374, 6.11.2017.

SL C 369, 30.10.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije**(Predmet C-389/15) ⁽¹⁾****(Tužba za poništenje — Odluka Vijeća o odobravanju otvaranja pregovora o revidiranom Lisabonskom sporazumu o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla — Članak 3. stavak 1. UFEU-a — Isključiva nadležnost Unije — Zajednička trgovinska politika — Članak 207. stavak 1. UFEU-a — Komercijalni aspekti intelektualnog vlasništva)**

(2017/C 437/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis i M. Kocjan, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Europski parlament (zastupnici: J. Etienne, A. Neergaard i R. Passos, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Balta i F. Florindo Gijón, agenti)

Intervenijenti u potporu tužiteljima: Češka Republika (zastupnici: M. Hedvábná i K. Najmanová, M. Smolek i J. Vlácil, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Techert, agenti), Helenska Republika (zastupnik: M. Tassopoulou, agent), Kraljevina Španjolska (zastupnik: M. A. Sampol Pucurull, agent), Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda i D. Segoin, agenti), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju S. Fiorentina, avvocato dello Stato), Mađarska (zastupnici: M. Bóra, M. Z. Fehér i G. Koós, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman, M. Gijzen i B. Koopman, agenti), Republika Austrija (zastupnik: C. Pesendorfer, agent), Portugalska Republika (zastupnici: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes i M. L. Duarte, agenti), Slovačka Republika (zastupnik: M. Kianička, agent), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: C. Brodie i D. Robertson, agenti)

Izreka

1. Poništava se Odluka Vijeća 8512/15 od 7. svibnja 2015. o odobravanju otvaranja pregovora o revidiranom Lisabonskom sporazumu o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla kad je riječ o pitanjima koja ulaze u nadležnost Europske unije.
2. Učinci Odluke 8512/15 održavaju se na snazi do stupanja na snagu odluke Vijeća donesene na temelju članka 207. i 218. UFEU-a u razumnom roku koji ne može biti dulji od šest mjeseci od donošenja ove presude.
3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

4. Češka Republika, Savezna Republika Njemačka, Helenska Republika, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Talijanska Republika, Mađarska, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Portugalska Republika, Slovačka Republika, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske i Europski parlament snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 311, 21. 9. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. listopada 2017. – Europska komisija protiv Talijanske Republike
(Predmet C-467/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Potpora koju je Talijanska Republika dodijelila proizvođačima mlijeka — Program potpora vezan za povrat pristojbi na mlijeko — Uvjetna odluka — Odluka koju je Vijeće Europske unije donijelo na temelju članka 108. stavka 2. trećeg podstavka UFEU-a — Uredba (EZ) br. 659/1999 — Članak 1. točke (b) i (c) — Zatečena potpora — Nova potpora — Pojmovi — Izmjena zatečene potpore kršenjem uvjeta kojim se osigurava spojivost potpore s unutarnjim tržištem)

(2017/C 437/03)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci i P. Němečková, agenti)

Druga stranka u postupku: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju S. Fiorentino i P. Grasso, *avvocati dello Stato*,

Izreka

1. Ukidaju se točke 1., 2. i 4. izreke presude Općeg suda Europske unije od 24. lipnja 2015., *Italija/Komisija* (T-527/13, EU: T:2015:429).
2. Odbija se tužba koju je Talijanska Republika podnijela pred Općim sudom Europske unije u predmetu T 527/13.
3. Talijanska Republika snosi vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije nastale u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

⁽¹⁾ SL C 406, str. 7. 12. 2015.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. listopada 2017. – Slovačka Republika protiv Europske komisije
(Predmet C-593/15 P i C-594/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Vlastita sredstva Europske unije — Odluka 2007/436/EZ — Financijska odgovornost država članica — Gubitak određenih uvoznih carina — Obveza plaćanja Europskoj komisiji iznosa koji odgovara gubitku — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Dopis Europske komisije — Pojam „akt koji se može pobijati“)

(2017/C 437/04)

Jezik postupka: slovački

Stranke

Žalitelj: Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agent)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan i Z. Malúšková, agenti)

Intervenijenti u potporu žalitelju: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i T. Müller, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i K. Stranz, agenti), Rumunjska (zastupnici: R.-H. Radu, M. Chicu i A. Wellman, agenti)

Izreka

- 1) Žalbe se odbijaju.
- 2) Slovačkoj Republici nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.
- 3) Češka Republika, Savezna Republika Njemačka i Rumunjska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 27, str. 25. 1. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. listopada 2017. – Rumunjska protiv Europske komisije

(Predmet C-599/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Vlastita sredstva Europske unije — Odluka 2007/436/EZ — Financijska odgovornost država članica — Gubitak određenih uvoznih carina — Obveza plaćanja Europskoj komisiji iznosa koji odgovara gubitku — Tužba za poništenje — Dopuštenost — Dopis Europske komisije — Pojam „akt koji se može pobijati“)

(2017/C 437/05)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Žalitelj: Rumunjska (zastupnici: R. H. Radu, M. Chicu i A. Wellman, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár i Z. Malúšková, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: Republika Češka (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i T. Müller, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i K. Stranz, agenti), Slovačka Republika (zastupnik: B. Ricziová, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Rumunjskoj se nalaže snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.
3. Češka Republika, Savezna Republika Njemačka i Slovačka Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 38, str. 1. 2. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) 25. listopada 2017. – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS protiv Europske agencije za kemikalije, Kraljevine Nizozemske i Europske komisije

(Predmet C-650/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Uredba (EZ) br. 1907/2006 (REACH) — Članak 57. — Posebno zabrinjavajuće tvari — Identifikacija — Članak 2. stavak 8. točka (b) — Izuzeće — Članak 3. točka 15. — Pojam 'intermedijer' — Akrilamid)

(2017/C 437/06)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (zastupnici: E. Mullier i R. Cana, odvjetnici, D. Abrahams, barrister)

Druge stranke u postupku: Europska agencija za kemikalije (zastupnici: M. Heikkilä i M. W. Broere, agenti, uz sudjelovanje J. Stuyck i S. Raes, odvjetnika), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i B. Koopman, agenti), Europska komisija (zastupnici: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici i D. Kukovec, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) i SNF SAS nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske agencije za kemikalije (ECHA).
3. Kraljevina Nizozemska i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-687/15) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Zaključci Vijeća Europske unije u pogledu Svjetske radiokomunikacijske konferencije 2015. Međunarodne telekomunikacijske unije — Članak 218. stavak 9. UFEU a — Odstupanje od predviđenog pravnog oblika — Izostanak navođenja pravne osnove)

(2017/C 437/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Nicolae i F. Erlbacher, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: I. Šulce, J.-P. Hix i O. Segnana, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vlácil i M. Hedvábná, agenti), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i K. Stranz, agenti), Francuska Republika (zastupnici: F. Fize, G. de Bergues, B. Fodda i D. Colas, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: C. Brodie, M. Holt i D. Robertson, agenti, uz asistenciju: J. Holmesa, barristera)

Izreka

1. Poništavaju se zaključci Vijeća Europske unije doneseni 26. listopada 2015. na njegovu 3419. sastanku u Luxembourg u Svjetskoj radiokomunikacijskoj konferenciji 2015. (WRC 15) Međunarodne telekomunikacijske unije (ITU).
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.
3. Češka Republika, Savezna Republika Njemačka, Francuska Republika i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snose svoje troškove.

(¹) SL C 68, 22. 2. 2016.

Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgija) – Argenta Spaarbank NV protiv Belgische Staat (Predmet C-39/16) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dobit — Direktiva 90/435/EEZ — Članak 1. stavak 2. i članak 4. stavak 2. — Matična društva i društva kćeri iz različitih država članica — Zajednički porezni sustav — Mogućnost odbijanja oporezive dobiti matičnog društva — Nacionalne odredbe čiji je cilj ukidanje dvostrukog oporezivanja dobiti koju su raspodijelila društva kćeri — Neuzimanje u obzir veze između kamata na zajmove i financiranja udjela koji su doveli do isplate dividendi)

(2017/C 437/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Argenta Spaarbank NV

Tuženik: Belgische Staat

Izreka

1. Članak 4. stavak 2. Direktive Vijeća 90/435/EEZ od 23. srpnja 1990. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri različitih država članica treba tumačiti na način da mu se protivi odredba nacionalnog prava poput članka 198. stavka 10. Zakona o porezima na dohodak iz 1992., usklađenog Kraljevskom odlukom od 10. travnja 1992. i potvrđenog Zakonom od 12. lipnja 1992., na temelju koje se kamate koje je platilo matično društvo na temelju zajma ne mogu odbiti od oporezive dobiti tog matičnog društva do visine iznosa koji je jednak iznosu dividendi koji se već koristi kao porezni odbitak, a pritom su te dividende nastale na temelju udjela koje navedeno matično društvo ima u kapitalu društava kćeri u razdoblju kraćem od godinu dana, iako te kamate nisu u vezi s financiranjem tih udjela.

2. Članak 1. stavak 2. Direktive 90/435 treba tumačiti na način da državama članicama ne dopušta primjenu nacionalne odredbe poput članka 198. stavka 10. Zakona o porezima na dohodak iz 1992., usklađenog Kraljevskom odlukom od 10. travnja 1992. i potvrđenog Zakonom od 12. lipnja 1992., jer se time prekoračuje ono što je nužno za izbjegavanje utaja i zloporaba.

⁽¹⁾ SL C 136, str. 18. 4. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Ujedinjena Kraljevina) – The English Bridge Union Limited protiv Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Predmet C-90/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Oporezivanje — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeće pružanja usluga koje su usko povezane sa sportom — Pojam „sport” — Aktivnost koju obilježava fizički element — Dvostruki bridž)

(2017/C 437/09)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The English Bridge Union Limited

Tuženik: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Izreka

Članak 132. stavak 1. točku (m) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da aktivnost kao što je dvostruki bridž, koju obilježava fizički element koji se čini zanemarivim, ne ulazi u pojam „sport” u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 145, str. 25. 4. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Najwyższy – Poljska) – postupak koji je pokrenuo POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o. „ u stečaju

(Predmet C-106/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Prekogranično preoblikovanje društva — Prijenos registriranog sjedišta društva bez prijenosa stvarnog sjedišta — Odbijanje zahtjeva za brisanje iz sudskog registra — Nacionalni propis koji brisanje iz sudskog registra uvjetuje prestankom postojanja društva nakon postupka likvidacije — Područje primjene slobode poslovnog nastana — Ograničenje slobode poslovnog nastana — Zaštita interesa vjerovnika, manjinskih članova društva i radnika — Borba protiv zloporaba)

(2017/C 437/10)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranka glavnog postupka

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., u stečaju

Izreka

1. Članke 49. i 54. UFEU-a treba tumačiti na način da se sloboda poslovnog nastana primjenjuje na prijenos registriranog sjedišta društva osnovanog na temelju prava države članice na državno područje druge države članice u svrhu njegova preoblikovanja, u skladu s uvjetima propisanim u zakonodavstvu te druge države članice, u društvo uređeno pravom potonje a da pritom nema prijenosa stvarnog sjedišta navedenog društva.
2. Članke 49. i 54. UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice koji prijenos registriranog sjedišta društva osnovanog na temelju prava države članice na državno područje druge države članice u svrhu njegova preoblikovanja u društvo uređeno pravom potonje, u skladu s uvjetima propisanim zakonodavstvom te države članice, uvjetuje likvidacijom prvog društva.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

**Presuda Suda (drugo vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Amtsgericht Kehl – Njemačka) – Kazneni postupak protiv I-a**

(Predmet C-195/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Promet — Vozačka dozvola — Direktiva 2006/126/EZ — Članak 2. stavak 1. — Uzajamno priznavanje vozačkih dozvola — Pojam ‚vozačka dozvola‘ — Potvrda o položenom vozačkom ispitu (Certificat d’examen du permis de conduire, CEPC) koja nositelju daje pravo upravljati vozilom na području države članice koja ju je izdala prije izdavanja konačne vozačke dozvole — Slučaj u kojem je nositelj CEPC-a upravljao vozilom u drugoj državi članici — Obveza priznavanja CEPC-a — Kazne izrečene nositelju CEPC-a zbog upravljanja vozilom izvan područja države članice koja je taj CEPC izdala — Proporcionalnost)

(2017/C 437/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Kehl

Stranke glavnog kaznenog postupka

I

Uz sudjelovanje: Staatsanwaltschaft Offenburg

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama te članke 18., 21., 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi propis države članice na temelju kojeg ta država članica može odbiti priznati potvrdu izdanu u drugoj državi članici kojom se dokazuje postojanje prava na upravljanje vozilom njezina nositelja, ako ta potvrda ne ispunjava zahtjeve obrasca vozačke dozvole predviđenog tom direktivom, čak i u slučaju kad nositelj navedene potvrde ispunjava uvjete propisane tom direktivom za izdavanje vozačke dozvole.

2. Članak 2. stavak 1. Direktive 2006/126 te članke 21., 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi to što država članica određuje kaznu osobi koja, iako je zadovoljila uvjete za izdavanje vozačke dozvole predviđene tom direktivom, upravlja motornim vozilom na području te države bez posjedovanja vozačke dozvole koja je u skladu sa zahtjevima obrasca vozačke dozvole predviđenog navedenom direktivom te, u iščekivanju da joj druga država članica izda takvu vozačku dozvolu, postojanje svojeg prava na upravljanje vozilom stečenog u toj drugoj državi članici može dokazati samo privremenom potvrdom koju joj je ona izdala, pod uvjetom da ta kazna nije nerazmjerna u odnosu na težinu dotičnog djela. U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev mora u sklopu ocjenjivanja težine povrede koju je počinila dotična osoba i težine sankcije koju joj valja izreći, kao eventualnu olakotnu okolnost uzeti u obzir činjenicu da je dotična osoba stekla pravo na upravljanje vozilom u drugoj državi članici, koje dokazuje postojanje potvrde što ju je izdala navedena država članica, a koja će u pravilu prije nego što istekne na zahtjev dotične osobe biti zamijenjena vozačkom dozvolom koja je u skladu sa zahtjevima obrasca vozačke dozvole predviđenog Direktivom 2006/126. Taj sud u kontekstu svoje analize također treba ispitati koliku je stvarnu opasnost za sigurnost prometa na cestama dotična osoba predstavljala na njezinu području.

(¹) SL C 260, 18. 7. 2016.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 25. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Majid Shiri, poznat i pod imenom Madzhdi Shiri**

(Predmet C-201/16) (¹)

**(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EU) br. 604/2013 — Određivanje države članice odgovorne za
razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće
zemlje — Članak 27. — Pravni lijek — Opseg sudske nadzora — Članak 29. — Rok za provedbu
transfera — Neprovedba transfera u određenom roku — Obveze odgovorne države članice — Prijenos
odgovornosti — Zahtjev da odgovorna država članica donese odluku)**

(2017/C 437/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Majid Shiri, poznat i pod imenom Madzhdi Shiri

uz sudjelovanje: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Izreka

1. Članak 29. stavak 2. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva treba tumačiti na način da se, ako transfer nije proveden u šestomjesečnom roku, kako je definiran u članku 29. stavcima 1. i 2. te uredbe, odgovornost *ex lege* prenosi na državu članicu moliteljicu a da pritom nije potrebno da odgovorna država članica odbije prihvatiti ili ponovno prihvatiti predmetnu osobu.

2. Članak 27. stavak 1. Uredbe Dublin III u vezi s uvodnom izjavom 19. te uredbe, kao i članak 47. Povelje o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu mora moći raspolagati djelotvornim i brzim pravnim lijekom koji mu omogućuje da se može pozvati na istek šestomjesečnog roka, kako je definiran u članku 29. stavcima 1. i 2. navedene uredbe, koji je nastupio nakon donošenja odluke o transferu. Pravo koje nacionalni propis, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, priznaje takvom podnositelju zahtjeva da se može pozvati na okolnosti nakon donošenja te odluke, u okviru žalbe usmjerene protiv nje, ispunjava tu obvezu propisivanja djelotvornog i brzog pravnog lijeka.

⁽¹⁾ SL C 260 od 18. 7. 2016.

Presuda Suda (peto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad Sofia-grad – Bugarska) – Balgarska energiyna bursa AD (BEB) protiv Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Predmet C-347/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članci 101. i 102. UFEU-a — Direktiva 2009/72/EZ — Članci 9., 10., 13. i 14. — Uredba (EZ) br. 714/2009 — Članak 3. — Uredba (EU) br. 1227/2011 — Članak 2. točka 3. — Uredba (EU) 2015/1222 — Članak 1. stavak 3. — Certificiranje i određivanje neovisnog operatora prijenosnog sustava — Ograničenje broja osoba kojima se na nacionalnom području izdaje dozvola za prijenos električne energije)

(2017/C 437/13)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Balgarska energiyna bursa AD (BEB)

Tuženik: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Izreka

U okolnostima poput onih u glavnom postupku, člancima 9., 10., 13. i 14. Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ, članku 3. Uredbe (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003, članku 2. točki 3. Uredbe (EU) br. 1227/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o cjelovitosti i transparentnosti veleprodajnog tržišta energije, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 3., kao i članku 1. stavku 3. Uredbe Komisije (EU) 2015/1222 od 24. srpnja 2015. o uspostavljanju smjernica za dodjelu kapaciteta i upravljanje zagušenjima nije protivno nacionalno zakonodavstvo kojim se ograničava broj osoba kojima se za određeno područje izdaje dozvola za prijenos električne energije.

⁽¹⁾ SL C 326, 5. 9. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Latvija) – „Aqua Pro” SIA protiv Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-407/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinska unija — Carinski zakonik Zajednice — Članak 220. stavak 1. i stavak 2. točka (b) — Naknadna naplata uvoznih ili izvoznih carina — Pojam ‚knjiženje uvoznih carina’ — Odluka nadležnog carinskog tijela — Rok za podnošenje zahtjeva za povrat ili otpust — Obveza slanja predmeta Europskog komisiji — Dokazi u slučaju podnošenja pravnog lijeka protiv odluke nadležnog tijela države članice uvoza)

(2017/C 437/14)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Aqua Pro” SIA

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Izreka

1. Članak 217. stavak 1. i članak 220. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000., treba tumačiti na način da se, u slučaju naknadne naplate, iznos dugovanih carina koje utvrde tijela smatra proknjiženim kad carinska tijela upišu taj iznos u računovodstvene evidencije ili bilo koja druga istovrijedna sredstva, neovisno o tome što je odluka tijela o knjiženju ili utvrđenju obveze plaćanja carine predmet upravnog ili sudskog postupka.
2. Članak 220. stavak 2. točku (b) kao i članke 236., 239. i 243. Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, treba tumačiti na način da se u okviru upravnog ili sudskog pravnog lijeka, u smislu članka 243. te uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, podnesenog protiv odluke porezne uprave o naknadnom knjiženju iznosa uvoznih carina i nalaganju njihova plaćanja uvozniku potonji može pozvati na legitimna očekivanja na temelju članka 220. stavka 2. točke (b) navedene uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, kako bi prigovorio tom knjiženju, neovisno o tome je li uvoznik podnio zahtjev za otpust ili povrat tih carina u skladu s postupkom predviđenim u člancima 236. i 239. iste uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000.
3. Članak 869. točku (b) Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93 od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1335/2003 od 25. srpnja 2003., treba tumačiti na način da, u nedostatku odluke ili postupka Europske komisije u smislu članka 871. stavka 2. te uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 1335/2003, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku carinska tijela ne mogu sama odlučiti da neće naknadno knjižiti nenaplaćene carine, smatrajući da su ispunjene pretpostavke za pozivanje na legitimna očekivanja na temelju članka 220. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, i da ta tijela imaju obvezu poslati dokumentaciju Komisiji na razmatranje, ako navedena tijela smatraju da je Komisija počinila pogrešku u smislu navedene odredbe Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, ili ako su okolnosti predmeta u glavnom postupku vezane uz nalaze istrage koju je Unija provela u smislu članka 871. stavka 1. druge alineje Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 1335/2003, ili pak ako je iznos carina u pitanju jednak ili veći od 500 000 eura.

4. Članak 220. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, treba tumačiti na način da se informacije sadržane u izvješću Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) vezane uz ponašanje carinskih tijela države izvoznice i izvoznika ubrajaju među dokaze koje treba uzeti u obzir prilikom utvrđivanja jesu li ispunjene pretpostavke pod kojima se uvoznik može pozvati na legitimna očekivanja na temelju navedene odredbe. Međutim, ako se takvo izvješće, s obzirom na informacije koje sadržava, pokaže nedostatnim za utvrđivanje u dovoljnoj mjeri jesu li te pretpostavke u svim pogledima doista ispunjene, što je na nacionalnom sudu da provjeri, carinska tijela mogu biti dužna pružiti dodatne dokaze u tu svrhu, osobito provođenjem naknadnih provjera.
5. Članak 220. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, treba tumačiti na način da je na sudu koji je uputio zahtjev da ocijeni, u odnosu na sve konkretne elemente glavnog spora, a posebice u odnosu na dokaze koje su u tu svrhu podnijele stranke glavnog postupka, jesu li ispunjene pretpostavke pod kojima se uvoznik može pozvati na legitimna očekivanja na temelju te odredbe. Za potrebe te ocjene informacije dobivene naknadnom provjerom nemaju prednost u odnosu na one koje sadržava izvješće Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF).
6. Članak 875. Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 1335/2003, treba tumačiti na način da je država članica, u uvjetima koje odredi Europska komisija, vezana njezinim ocjenama iz odluke donesene na temelju članka 873. te uredbe, kako je izmijenjena Uredbom br. 1335/2003, u pogledu druge države članice u slučajevima koji uključuju usporediva činjenična i pravna pitanja, što je na njezinim tijelima i sudovima da ocijene, osobito uzimajući u obzir informacije o ponašanju izvoznika ili carinskih tijela države izvoznice kako proizlaze iz izvješća Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) na kojem se temelji navedena odluka.
7. Članak 220. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, i članak 875. Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 1335/2003, treba tumačiti na način da carinska tijela mogu provesti sve naknadne provjere koje smatraju potrebnima i upotrebljavati informacije dobivene prilikom tih provjera, i kako bi ocijenila jesu li ispunjene pretpostavke pod kojima se uvoznik može pozivati na legitimna očekivanja na temelju članka 220. stavka 2. točke (b) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, i kako bi utvrdila uključuje li slučaj koji razmatraju usporediva činjenična i pravna pitanja, u smislu članka 875. Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 1335/2003, u odnosu na slučaj koji je predmet odluke o neknjiženju carina što ju je Europska komisija donijela u skladu s člankom 873. te Uredbe br. 2454/93, kako je izmijenjena Uredbom br. 1335/2003.
8. Članak 220. stavak 2. točku (b) Uredbe br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, treba tumačiti na način da činjenica da je uvoznik uvezao robu na temelju sporazuma o distribuciji ne utječe na njegovu mogućnost pozivanja na svoja legitimna očekivanja, i to pod istim pretpostavkama kao uvoznik koji je uvezao robu kupivši je izravno od izvoznika, tj. ako su ispunjene tri kumulativne pretpostavke. Prva je pretpostavka da carina nije naplaćena zato što su sama nadležna tijela počinila pogrešku, zatim da je pogreška koju su počinila takva da je osoba u dobroj vjeri razumno nije mogla uočiti i, naposljetku, da je potonja poštovala sve odredbe na snazi u pogledu svoje carinske deklaracije. U tu svrhu, na takvom je uvozniku da se zaštititi od rizika radnji poduzetih za naknadnu naplatu, osobito tako da od ugovorne stranke navedenog sporazuma o distribuciji, prilikom ili nakon njegova sklapanja, pribavi sve dokaze koji potvrđuju točnost izdavanja potvrde o podrijetlu „obrazac A” za tu robu. Nije moguće pozivati se na legitimna očekivanja posebice kada se uvoznik, iako je imao očite razloge sumnjati u točnost potvrde o podrijetlu „obrazac A”, kod navedenog ugovaratelja nije raspitao o okolnostima njezina izdavanja kako bi provjerio jesu li te sumnje opravdane.

(¹) SL C 343, 19. 9. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2017. – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) protiv Europske komisije

(Spojeni predmeti C-454/16 P do C-456/16 P i C-458/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište čelika za prednapinjanje — Povrede članka 101. UFEU-a — Novčane kazne — Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. — Točka 35. — Sposobnost plaćanja — Novi zahtjev za smanjenje iznosa novčane kazne zbog nesposobnosti plaćanja — Dopis o odbijanju — Žalba protiv tog dopisa — Dopusštenost)

(2017/C 437/15)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (zastupnici: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco i V. Romero Algarra, abogados)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre i C. Urraca Caviedes, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Nalaže se društvima Global Steel Wire SA, Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA i Trenzas y Cables de Acero PSC SL snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 392, 24. 10. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 26. listopada 2017. – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) protiv Europske komisije

(Spojeni predmeti C-457/16 P i C-459/16 P do C-461/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Uredba (EZ) br. 1/2003 — Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište čelika za prednapinjanje — Povreda članka 101. UFEU-a — Pripisivanje protupravnog ponašanja društava kćeri njihovim društvima majkama — Pojam „poduzetnika” — Indicije o postojanju gospodarske jedinice — Pretpostavka stvarnog izvršavanja odlučujućeg utjecaja — Pravno sljedništvo poduzetnika — Iznos novčane kazne — Sposobnost plaćanja — Uvjeti — Poštovanje prava obrane)

(2017/C 437/16)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelji: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (zastupnici: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco i V. Romero Algarra, abogados)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre i C. Urraca Caviedes, agenti, uz asistenciju L. Ortiza Blancoa i A. Lamadrida de Pabla, abogados)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Nalaže se društvima *Global Steel Wire SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL, Trefilerías Quijano SA et Moreda-Riviere Trefilerías SA* snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 392, 24. 10. 2016.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 26. listopada 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovačka) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky) protiv BB construct s. r. o.

(Predmet C-534/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Direktiva 2006/112/EZ — Upis u registar poreznih obveznika PDV-a — Nacionalno zakonodavstvo kojim se nalaže davanje jamstva — Borba protiv utaje — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Sloboda poduzetništva — Načelo nediskriminacije — Načelo *ne bis in idem* — Načelo zabrane retroaktivnosti)

(2017/C 437/17)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Tuženik: BB construct s. r. o.

Izreka

1. Članak 273. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima treba tumačiti na način da im se ne protivi to da, prilikom registracije u svrhe poreza na dodanu vrijednost poreznog obveznika čiji je direktor ranije bio direktor ili član druge pravne osobe koja nije poštovala svoje obveze u području poreza, porezna uprava tom poreznom obvezniku naloži davanje jamstva čiji iznos može dosegnuti 500 000 eura ako jamstvo koje se zahtijeva od tog poreznog obveznika ne prelazi ono što je nužno za postizanje ciljeva iz tog članka 273., a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
2. Načelo jednakog postupanja treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da porezna uprava od novog poreznog obveznika, prilikom njegove registracije u svrhe poreza na dodanu vrijednost, zahtijeva da on, zbog svojih veza s drugom pravnom osobom koja ima porezni dug, da takvo jamstvo.

⁽¹⁾ SL C 22, str. 23.1.2017.

Žalba koju je 18. kolovoza 2017. podnijelo društvo Groupe Léa Nature protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 8. lipnja 2017. u predmetu T-341/13 RENV: Groupe Léa Nature protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Groupe Léa Nature (zastupnik: E. Baud, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Debonair Trading Internacional Lda

Žalbeni zahtjev

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

- ukine presudu Općeg suda od 8. lipnja 2017.;
- vrati predmet Općem sudu na odlučivanje; i
- naloži društvu Debonair snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu EU-a, zbog povrede ustaljene sudske prakse o ocjeni vjerojatnosti dovođenja u zabludu između žigova.

U prilog osnovanosti tog žalbenog razloga tužitelj ističe da je Opći sud propustio:

- primijeniti relevantne kriterije koji su potrebni za utvrđenje relevantne javnosti;
- pravilno ocijeniti sličnosti između znakova;
- pravilno primijeniti relevantne zahtjeve koji omogućavaju ocjenu stjecanja razlikovnoga karaktera uporabom; i
- pravilno provesti analizu sveobuhvatne ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu.

Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. stavka 5. Uredbe o žigu EU-a, zbog povrede ustaljene sudske prakse u vezi s uporabom koja šteti ugledu ranijeg žiga.

U prilog osnovanosti tog žalbenog razloga žalitelj ističe da je Opći sud propustio:

- primijeniti sve kriterije koji su potrebni za utvrđenje ugleda ranijeg žiga;
- pravilno ocijeniti sličnosti između znakova;
- pravilno provesti valjanu analizu postojanja veze koju relevantna javnost može uspostaviti između žigova; i
- pravilno ocijeniti štetni učinak koji uporaba žiga može imati na ugled ranijeg žiga.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2017. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Finanzamt Goslar protiv baumgarten sports & more GmbH

(Predmet C-548/17)

(2017/C 437/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Revident: Finanzamt Goslar

Protivnik revidenta: baumgarten sports & more GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 63. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, s obzirom na dužnost poreznog obveznika da djeluje kao sakupljač poreza za državnu blagajnu, tumačiti restriktivno na način da iznos koji se naplaćuje za isporuku usluge
 - a) mora biti dospio, ili
 - b) se barem mora dugovati bezuvjetno?
2. Ako na prvo pitanje treba dati niječan odgovor: Je li porezni obveznik obavezan dvije godine unaprijed financirati porez koji se duguje za isporuku usluge, ako naknadu za svoju uslugu (djelomično) može dobiti tek dvije godine nakon nastanka oporezivog događaja?
3. Ako na prvo pitanje treba dati potvrđan odgovor: Jesu li države članice ovlaštene, s obzirom na ovlasti koje im pripadaju u skladu s člankom 90. stavkom 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, smatrati da već za porezno razdoblje u kojem je nastala porezna obveza postoji dužnost ispravljanja u skladu s člankom 90. stavkom 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, ako porezni obveznik potraživani iznos može – zbog nepostojanja dospelosti – naplatiti tek dvije godine nakon nastanka oporezivog događaja?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. rujna 2017. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Alpenchalets Resorts GmbH protiv Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Predmet C-552/17)

(2017/C 437/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i podnositelj zahtjeva za reviziju: Alpenchalets Resorts GmbH

Tuženik i druga stranka u revizijskom postupku: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Prethodna pitanja

1. Podliježe li isporuka usluge, koja se u bitnome sastoji od stavljanja na raspolaganje apartmana za odmor, i kod koje se dodatne usluge treba sukladno presudi Suda Europske Unije Van Ginkel od 12. studenog 1992. C-163/91 (EU: C:1992:435), smatrati samo uslugama sporednim glavnoj usluzi, posebnoj odredbi koja se primjenjuje na putničke agente u skladu s člankom 306. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾?
2. U slučaju da je odgovor na prvo pitanje potvrđan: Može li isporuka ove usluge osim posebnoj odredbi za putničke agente prema članku 306. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost podlijegati također sniženoj stopi poreza za smještaj za odmor u smislu članka 98. stavka 2. u vezi s Prilogom III. točkom 12. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost?

⁽¹⁾ SL. L 347, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1. str. 120.

Žalba koju je 22. rujna 2017. podnijela OZ protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 13. srpnja 2017. u predmetu T-607/16, OZ protiv Europske investicijske banke

(Predmet C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žaliteljica: OZ (zastupnik: B. Maréchal, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjev:

Žaliteljica zahtijeva od Suda da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda u predmetu T-607/16;
- poništi odluku dr. Wenera Hoyera, predsjednika EIB-a, od 16. listopada 2015. koja je donesena u okviru postupka u vezi s poštovanjem dostojanstva na radnom mjestu koji je pokrenut na prijedlog OZ-a od 20. svibnja 2015. protiv nadređene osobe F, što je istražni odbor istražio, te da poništi izvješće od 14. rujna 2015. o zahtjevu OZ-a kojim je odbačena njezina pritužba te koje sadrži neprikladne preporuke;
- naloži EIB-u plaćanje naknade za liječničke troškove zbog štete koju je pretrpjela OZ u visini od (i.) 977 eura (uključujući PDV) i (ii.) privremeni iznos od 5 850 eura za buduće liječničke troškove;
- naloži EIB-u plaćanje naknade u iznosu od 20 000 eura za pretrpljenu nematerijalnu štetu;
- naloži EIB-u plaćanje troškova troškove odvjetnika u ovom postupku u iznosu od 35 100 eura (uključujući PDV);
- naloži EIB-u plaćanje troškova ovog žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom;
- odredi EIB-u ponovno otvaranje postupka u vezi s poštovanjem dostojanstva na radnom mjestu i/ili da predsjednik EIB-a donese novu odluku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj od Suda zahtijeva da ukine presudu Općeg suda od 13. srpnja 2017. OZ/Europska investicijska banka (T-607/16) kojom je Opći sud odbio tužbu radi poništenja odluke od 16. listopada 2015. koju je predsjednik EIB-a donio u okviru istražnog postupka u vezi s poštovanjem dostojanstva na radnom mjestu pokrenutog na zahtjev OZ-a od 20. svibnja 2015. u vezi s dostojanstvom na radnom mjestu protiv osobe F i optužbi za seksualno uznemiravanje, koje je ispitalo istražno povjerenstvo, kao i poništenje izvješća istražnog odbora od 14. rujna 2015. o zahtjevu u vezi s dostojanstvom na radnom mjestu koje je 20. svibnja 2015. podnijela OZ (u daljnjem tekstu: predmetna odluka i izvješće).

Predmet se odnosi na optužbe za seksualno uznemiravanje koje je OZ podnijela u vezi s nadređenom osobom F, a koje su se dogodile između 2011. i 2014., te dovele do toga da je 20. svibnja 2015. OZ pokrenula postupak u vezi s dostojanstvom na radnom mjestu.

U skladu s postupkom u vezi s dostojanstvom na radnom mjestu, istražni odbor 14. rujna 2014. donio je izvješće na temelju kojeg je predsjednik Europske investicijske banke 16. listopada 2015. donio odluku.

Žaliteljica tvrdi da je: (i.) u istražnom postupku bilo nekoliko nepravilnosti, osobito u vezi s povredom prava na obranu OZ-a, prava na saslušanje, kako je zajamčeno člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava (EKLJP) i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (Povelja), i (ii.) da izvješće i odluka sadrže nekoliko elemenata koji nisu relevantni za rješavanje pritužbe OZ-a o seksualnom uznemiravanju a odnose se na privatni život OZ-a te koje bi zbog toga trebalo ukloniti, ili nisu relevantni i premašuju opseg istrage.

Nakon što je OZ bez uspjeha pokušala sporazumno riješiti spor, osobito pokretanjem postupka mirenja na temelju članka 41. Pravilnika o osoblju Europske investicijske banke (čiji je neuspjeh utvrđen 22. travnja 2016.), OZ je putem odvjetnika, Benoita Maréchala, podnijela tužbu pred Službeničkim sudom Europske unije radi poništenja odluke i izvješća.

Presudom od 13. srpnja 2017. Opći sud odbio je tužbu. Taj sud utvrdio je da Europska investicijska banka nije počinila nezakonitosti u vezi s OZ u okviru istražnog postupka za preispitivanje seksualnog uznemiravanja i odbio je zahtjev za naknadu štete.

Žaliteljica podnosi ovu žalbu na temelju toga što je Opći sud povrijedio pravo Europske unije i pokušava dokazati odgovornost EIB-a:

- Prvi žalbeni razlog: povreda postupka u vezi s poštovanjem dostojanstva na radnom mjestu i povreda članka 6. EKLJP-a i članka 47. Povelje; načelo prava OZ-a na pošteno suđenje, u skladu s člankom 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, bilo je povrijeđeno tijekom istrage pritužbe o seksualnom uznemiravanju.
- Drugi žalbeni razlog: povreda članka 8. EKLJP-a i članka 7. Povelje; uključivanje elemenata i napomena koji nisu relevantni u izvješće i odluku predsjednika EIB-a – povreda prava OZ-a na poštovanje privatnog života.
- Treći žalbeni razlog: povreda na temelju uskraćivanja sudske zaštite jer Opći sud nije presudio na temelju iznesenih činjenica i pravne osnove.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2017. uputila Audiencia Nacional (Španjolska) –
Nestrade S.A. protiv Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) i Tribunal Económico-
Administrativo Central (TEAC)**

(Predmet C-562/17)

(2017/C 437/22)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Nacional

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nestrade S.A.

Tuženici: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) i Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Prethodna pitanja

1. Može li se prilagoditi sudska praksa iz presude Petroma (predmet C-271/12) ⁽¹⁾ na način da se prihvati povrat iznosâ PDV-a koji zahtijeva poduzetnik bez poslovnog nastana u Uniji, unatoč tomu što je nacionalno porezno tijelo već donijelo odluku kojom se taj povrat odbija jer poduzetnik nije odgovorio na zahtjev za informacije u vezi s poreznim identifikacijskim brojem, uzimajući u obzir da je porezna uprava u tom trenutku raspolagala navedenom informacijom, koju je poduzetnik pružio prilikom ispunjenja drugih zahtjeva?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

Može li se smatrati da retroaktivna primjena sudske prakse iz presude Senatex (predmet C-518/14) ⁽²⁾ zahtijeva poništenje upravnog akta kojim se odbija povrat navedenih iznosâ PDV-a, uzimajući u obzir da se taj akt ograničio na potvrđivanje prethodne pravomoćne upravne odluke kojom se odbija povrat iznosâ, a koju je AEAT donio slijedeći postupak koji se razlikuje od onoga predviđenog zakonom za taj slučaj i koji je, osim toga, umanjio prava podnositelja zahtjeva za povrat zbog čega je došlo do povrede prava obrane?

⁽¹⁾ Presuda od 8. svibnja 2013., Petroma Transports i dr., C-271/12, EU:C:2013:297

⁽²⁾ Presuda od 15. rujna 2016., Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. rujna 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Sofina SA,
Rebelco SA, Sidro SA protiv Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Predmet C-575/17)

(2017/C 437/23)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Tuženik: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 56. i 58. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, sada članke 63. i 65. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, tumačiti na način da nepovoljan financijski položaj koji proizlazi iz primjene poreza po odbitku na dividende isplaćene nerezidentnim društvima koja su poslovala s gubitkom, dok se rezidentnim društvima koja posluju s gubitkom iznos primljenih dividendi ne oporezuje sve do poreznog razdoblja u kojem ona ponovno, ako uopće, počnu poslovati s dobiti, predstavlja sâm po sebi razliku u tretmanu koja karakterizira ograničenje slobodnog kretanja kapitala?
2. Treba li eventualno ograničenje slobodnog kretanja kapitala navedeno u prethodnom pitanju, u pogledu zahtjeva koji proizlaze iz članka 56. i 58. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, sada članka 63. i 65. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, smatrati opravdanim potrebom osiguranja učinkovite naplate poreza s obzirom na to da nerezidenti ne podliježu nadzoru francuske porezne uprave ili pak potrebom očuvanja raspodjele ovlasti oporezivanja između država članica?
3. Ako se primjena spornog poreza na odbitak u načelu može prihvatiti u pogledu slobodnog kretanja kapitala:
 - protivi li se tim odredbama ubiranje poreza po odbitku na dividende koje rezident isplaćuje nerezidentu druge države članice koje posluje s gubitkom kad potonje prestane obavljati svoju djelatnost a da nije ponovno počelo ostvarivati dobit, dok se rezidentu koji se nalazi u toj situaciji stvarno ne oporezuje iznos tih dividendi?
 - treba li te odredbe tumačiti na način da bi u slučaju primjene poreznih pravila koja različito tretiraju dividende prema tome isplaćuju li se rezidentima ili nerezidentima valjalo usporediti stvarno porezno opterećenje koje u odnosu na te dividende podnosi svako od njih kako bi se ograničenje slobodnog kretanja kapitala, koje proizlazi iz činjenice da ta pravila samo u odnosu na nerezidente isključuju odbitak troškova koji su izravno povezani sa samim primitkom dividendi, moglo smatrati opravdanim razlikom u stopi između poreza koji se rezidentima ubire prema pravilima općeg propisa na temelju sljedećeg poreznog razdoblja i poreza po odbitku na dividende koje su isplaćene nerezidentima kad ta razlika kompenzira, u odnosu na iznos plaćenog poreza, razliku u poreznoj osnovici.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2017. uputio Cour de cassation (Francuska) – Henri Pouvin, Marie Dijoux, udana Pouvin protiv Electricité de France (EDF)

(Predmet C-590/17)

(2017/C 437/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Kasacijski žalitelj: Henri Pouvin, Marie Dijoux, udana Pouvin

Druga strana u postupku: Electricité de France (EDF)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ tumačiti na način da društvo, poput društva EDF, kada odobrava zaposleniku stambeni zajam koji je obuhvaćen programom potpore za stjecanje stambene nekretnine, za koji ispunjavaju uvjete samo članovi osoblja društva, nastupa kao prodavatelj robe ili pružatelj usluge?

2. Treba li članak 2. navedene direktive tumačiti na način da društvo, poput društva EDF, kada odobrava takav stambeni zajam supružniku zaposlenika, koji nije član osoblja navedenog društva, već solidarni sudužnik, nastupa kao prodavatelj robe ili pružatelj usluge?
3. Treba li članak 2. navedene direktive tumačiti na način da zaposlenik društva, poput društva EDF, koji s tim društvom sklapa ugovor o stambenom zajmu, nastupa kao potrošač?
4. Treba li članak 2. navedene direktive tumačiti na način da supružnik tog zaposlenika, koji supotpisuje isti ugovor o zajmu, ne u svojstvu zaposlenika društva, već u svojstvu solidarnog sudužnika, nastupa kao potrošač?

⁽¹⁾ SL 1993. L 95, str. 29 (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12. str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Cour de cassation (Francuska) – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL protiv MJA, u svojstvu stečajnog upravitelja društva eBizcuss.com (eBizcuss)

(Predmet C-595/17)

(2017/C 437/25)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Tuženik: MJA, u svojstvu stečajnog upravitelja društva eBizcuss.com (eBizcuss)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 23. Uredbe br. 44/2001 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njime omogućuje nacionalnom sudu, kojem je distributer podnio tužbu za naknadu štete protiv svojeg dobavljača na temelju članka 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, da primijeni klauzulu o prenošenju nadležnosti predviđenu ugovorom koji obvezuje stranke?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 23. Uredbe br. 44/2001 tumačiti na način da se njime omogućuje nacionalnom sudu, kojem je distributer podnio tužbu za naknadu štete protiv svojeg dobavljača na temelju članka 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, da primijeni klauzulu o prenošenju nadležnosti iz ugovora koji obvezuje stranke i u slučaju kad se u navedenoj klauzuli izričito ne navode sporovi koji se odnose na odgovornost za povredu prava tržišnog natjecanja?
3. Treba li članak 23. Uredbe br. 44/2001 tumačiti na način da se njime omogućuje nacionalnom sudu, kojem je distributer podnio tužbu za naknadu štete protiv svojeg dobavljača na temelju članka 102. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, da odbije klauzulu o prenošenju nadležnosti predviđenu ugovorom koji obvezuje stranke, u slučaju kad nacionalno ili europsko tijelo nije utvrdilo nikakvu povredu prava tržišnog natjecanja?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS protiv Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Predmet C-596/17)

(2017/C 437/26)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Tuženici: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2015/64/EU od 21. lipnja 2011. ⁽¹⁾ tumačiti na način da se njome, s obzirom na definicije duhanskih proizvoda iz njezinih članaka 2., 3. i 4., također uređuju cijene pakiranih duhanskih proizvoda?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prethodno pitanje, treba li članak 15. Direktive od 21. lipnja 2011., s obzirom na to da se njime propisuje načelo slobodnog utvrđivanja cijena duhanskih proizvoda, tumačiti na način da se njime zabranjuje pravilo utvrđivanja cijena tih proizvoda za 1 000 jedinica ili 1 000 grama čiji je učinak da proizvođačima duhanskih proizvoda nije dopuštena izmjena cijena ovisno o eventualnim razlikama u troškovima pakiranja tih proizvoda?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2011/64/EU od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan (SL L 176, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 63., str. 313.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. listopada 2017. uputio Giudice di pace di Roma (Italija) – Pina Cipollone protiv Ministero della Giustizia

(Predmet C-600/17)

(2017/C 437/27)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Giudice di pace di Roma

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pina Cipollone

Tuženik: Ministero della Giustizia

Prethodna pitanja

1. Je li tužiteljica koja obavlja dužnost mirovnog suca obuhvaćen pojmom „radnik zaposlen na određeno vrijeme” iz članka 1. stavka 3. i članka 7. Direktive 2003/88 ⁽¹⁾, u vezi s člankom 2. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, prenesenog Direktivom 1999/70 ⁽²⁾, i člankom 31. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, može li se, za potrebe primjene članka 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, prenesenog Direktivom 1999/70, redovnog suca ili onog koji nosi naziv „togato” smatrati radnikom zaposlenim na neodređeno vrijeme koji se može izjednačiti s mirovnim sucem, radnikom zaposlenim na određeno vrijeme?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, predstavlja li razlika u postupku zapošljavanja redovnih sudaca u odnosu na postupke odabira uređene zakonom za zapošljavanje mirovnih sudaca na određeno vrijeme objektivni razlog u smislu članka 4. stavka 1. i/ili stavka 4. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, prenesenog Direktivom 1999/70/EZ, kojim se može opravdati da se – u skladu s pravom „prema sadašnjem stanju”, koje su utvrdili Corte di Cassazione (Kasacijski sud) na zajedničkoj sjednici u presudi n. 13721/2017 i Consiglio di Stato (Državno vijeće) u mišljenju n. 464/2017 od 8. travnja 2017. – na mirovne suce, kao što je to u slučaju tužiteljice, radnice zaposlene na određeno vrijeme, ne primjeni iste uvjete rada koji se primjenjuju na usporedive redovne suce zaposlene na neodređeno vrijeme te kojim se može opravdati neprimjena mjera za sprječavanje i sankcioniranje zloporabe ugovora o radu na određeno vrijeme iz članka 5. navedenog okvirnog sporazuma, prenesenog Direktivom 1999/70/EZ, te nacionalnih provedbenih pravila, imajući u vidu da u talijanskom pravnom poretku, pa ni na ustavnoj razini, ne postoje pravila kojima se može opravdati diskriminacija u pogledu uvjeta rada kao ni apsolutna zabrana promjene dužnosničkog radnog odnosa mirovnih sudaca na neodređeno vrijeme, a to nije slučaj ni s ranijim nacionalnim zakonodavstvom (Zakon br. 217/1974) kojim je već bilo predviđeno izjednačavanje uvjeta rada i stabilizacija radnog odnosa počasnih sudaca (to jest počasnih zamjenika sudaca)?
4. U svakom slučaju, protivi li se predmetna situacija članku 47. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i pojmu nezavisnog i nepristranog suca uspostavljenog u pravu Unije, kada se treba smatrati da mirovni sudac, koji je općenito zainteresiran da se spor riješi u korist tužitelja i koji, kao jedini oblik zaposlenja, obavlja pravosudne dužnosti, može zamijeniti nadležnog suca u Italiji kod odlučivanja u radnim sporovima općenito, odnosno u sporovima u nadležnosti redovnih sudaca, s obzirom na to da je sud posljednjeg stupnja – Corte di Cassazione (Kasacijski sud), odlučujući na zajedničkoj sjednici – odbio osigurati zaštitu zatraženih prava, koja su zaštićena u pravnom poretku Unije, tako što je naložio redovnom nadležnom sudu (Radnom sudu (Tribunale del lavoro) ili Regionalnom upravnom sudu (T. A.R.)) da se, u slučajevima kada se to traži, proglasi nenadležnim, neovisno o tome što se isto pravo – naknada za godišnji odmor – temelji na pravu Europske unije, koje je obvezujuće i koje ima prednost u odnosu na pravni poredak talijanske države? U slučaju da Sud utvrdi povredu članka 47. Povelje, traži se nadalje da se ukaže na nacionalna sredstva kojima se može izbjeći da u predmetnom slučaju osim povrede primarnog prava Unije dođe i do apsolutnog odbijanja, u okviru nacionalnog prava, zaštite temeljnih prava zajamčenih u pravnom poretku Unije.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299., str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175., str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2017. uputio Tribunal de première instance de Liège (Belgija) – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune protiv État belge

(Predmet C-602/17)

(2017/C 437/28)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Tuženik: État belge

Prethodno pitanje

Poveđuje li članak 15. stavak 1. Konvencije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja sklopljene između Belgije i Velikog Vojvodstva Luksemburga 17. rujna 1970. – tumačen na način da dopušta ograničavanje ovlasti oporezivanja države izvora na primitke zaposlenika koji je rezident u Belgiji i koji obavlja svoje djelatnosti za luksemburškog poslodavca u udjelu djelatnosti koju obavlja na državnom području Luksemburga, tumačen na način da dopušta dodjelu državi prebivališta ovlasti oporezivanja ostatka primitaka u vezi s djelatnostima koje se obavljaju izvan državnog područja, Luksemburga, tumačen na način da zahtijeva stalnu i svakodnevnu fizičku prisutnost zaposlenika u sjedištu svojeg poslodavca iako u skladu s fleksibilnom sudskom ocjenom na temelju objektivnih i provjerljivih elemenata nije sporno da se on ondje redovito vraća i tumačen na način da od sudova zahtijeva da ocijene postojanje i značaj usluga koje se obavljaju na jednoj i na drugoj strani za svaki dan pojedinačno kako bi se izračunao udio u 220 radnih dana – članak 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije jer predstavlja poreznu prepreku koja odvraća od prekograničnih djelatnosti i opće načelo pravne sigurnosti jer ne predviđa stabilno i sigurno uređenje izuzeća svih primitaka koje belgijski rezident primi na temelju ugovora s poslodavcem koji ima stvarno upravno sjedište u Velikom Vojvodstvu Luksemburgu i izlaže ga riziku dvostrukog oporezivanja cijeloga ili dijela njegova prihoda i nepredvidljivom uređenju lišenom svake pravne sigurnosti?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2017. uputio Supreme Court of the United Kingdom (Ujedinjena Kraljevina) – Peter Bosworth i Colin Hurley protiv Arcadia Petroleum Limited i drugih

(Predmet C-603/17)

(2017/C 437/29)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court of the United Kingdom

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Peter Bosworth, Colin Hurley

Druge stranke u žalbenom postupku: Arcadia Petroleum Limited i drugi

Prethodna pitanja

1. Koji je pravilni kriterij za određivanje toga je li poslodavčev zahtjev protiv zaposlenika ili bivšeg zaposlenika (u daljnjem tekstu: zaposlenik) „predmet[...] vezan[...] uz” pojedinačni ugovor o zapošljavanju u smislu odjeljka 5. glave II. (članci 18. do 21.) Luganske konvencije?

(1) Kako bi poslodavčev zahtjev protiv zaposlenika bio obuhvaćen člancima 18. do 21., je li dovoljno da je sporno ponašanje poslodavac također mogao isticati kao povredu zaposlenikova pojedinačnog ugovora o radu – iako se zahtjev koji je poslodavac stvarno podnio ne oslanja ni na kakvu povredu tog ugovora niti je ističe, nego je (na primjer) podnesen na jednom ili više temelja navedenih u točkama 26. i 27. sažetog prikaza činjeničnog stanja?

(2) Alternativno, je li pravilni kriterij taj da je poslodavčev zahtjev protiv zaposlenika obuhvaćen člancima 18. do 21. samo ako je obveza na kojoj se zahtjev stvarno temelji obveza iz ugovora o radu? Ako je to pravilni kriterij, proizlazi li iz toga da zahtjev koji se temelji samo na povredi obveze koja je nastala neovisno o ugovoru o radu (i koja, po potrebi, nije obveza na koju je zaposlenik „svojevoljno pristao”), nije obuhvaćen odjeljkom 5.?

(3) Ako nijedan od gore navedenih kriterija nije pravilan, koji je pravilni kriterij?

2. Ako društvo i fizička osoba sklope „ugovor” (u smislu članka 5. stavka 1. Luganske konvencije), u kojoj mjeri je potrebno da postoji odnos podređenosti između društva i fizičke osobe kako bi taj ugovor bio „pojedinačni ugovor o zapošljavanju” za potrebe odjeljka 5.? Može li takav odnos postojati ako fizička osoba može odrediti (i stvarno određuje) uvjete svojeg ugovora s društvom i samostalno nadzire tekuće poslove društva i obavljanje svojih dužnosti, ali dioničar(i) društva imaju ovlast raskida tog odnosa?
3. Ako se odjeljak 5. glave II. Luganske konvencije primjenjuje samo na zahtjeve koji bi, da nema odjeljka 5., bili obuhvaćeni člankom 5. stavkom 1. Luganske konvencije, koji je pravilni kriterij za određivanje toga je li zahtjev obuhvaćen člankom 5. stavkom 1.?
 - (1) Je li pravilni kriterij taj da je zahtjev obuhvaćen člankom 5. stavkom 1. ako bi se sporno ponašanje moglo smatrati povredom ugovora iako se poslodavčev zahtjev ne oslanja ni na kakvu povredu tog ugovora niti ističe?
 - (2) Alternativno, je li pravilni kriterij taj da je zahtjev obuhvaćen člankom 5. stavkom 1. samo ako je obveza na kojoj se on stvarno temelji ugovorna obveza? Ako je to pravilni kriterij, slijedi li iz toga da zahtjev koji se temelji samo na povredi obveze koja je nastala neovisno o ugovoru (i koja, po potrebi, nije obveza na koju je tuženik „svojevoljno pristao”), nije obuhvaćen člankom 5. stavkom 1.?
 - (3) Ako nijedan od gore navedenih kriterija nije pravilan, koji je pravilni kriterij?
4. U okolnostima u kojima:
 - (1) su društva A i B dio iste grupe društava;
 - (2) tuženik X *de facto* obavlja dužnost glavnog izvršnog direktora te grupe društava (kao što je to činio P. Bosworth za grupu društava Arcadia Group; sažeti prikaz činjeničnog stanja, t. 14.); X je zaposlen u jednom od društava grupe, društvu A (te je stoga zaposlenik društva A) (kao što je to povremeno bio P. Bosworth u okolnostima navedenima u sažetom prikazu činjeničnog stanja, t. 15.); te, u skladu s nacionalnim pravom, nije zaposlenik društva B;
 - (3) društvo A je podnijelo zahtjeve protiv X-a i oni su obuhvaćeni člancima 18. do 21.; i
 - (4) drugo društvo B iz te grupe također je podnijelo zahtjeve protiv X-a zbog istog ponašanja zbog kojeg je društvo A podnijelo zahtjeve protiv X-a;koji je pravilni kriterij za određivanje toga jesu li zahtjevi društva B obuhvaćeni odjeljkom 5.? Osobito:
 - (1) Ovisi li odgovor o tome je li između X-a i društva B postojao „pojedinačni ugovor o zapošljavanju” u smislu odjeljka 5. i, ako jest, koji je pravilni kriterij za određivanje toga je li takav ugovor postojao?
 - (2) Treba li društvo B smatrati „poslodavcem” X-a za potrebe odjeljka 5. glave II. Luganske konvencije i/ili su zahtjevi društva B protiv X-a (u gore navedenom točki 4. pod.(4)) obuhvaćeni člancima 18. do 21. na isti način na koji su zahtjevi društva A protiv X-a obuhvaćeni člancima 18. do 21.? Osobito:
 - (a) Je li zahtjev društva B obuhvaćen člankom 18. samo ako je obveza na kojoj se on stvarno temelji obveza iz ugovora o radu između društva B i X-a?
 - (b) Alternativno, je li zahtjev obuhvaćen člankom 18. ako bi sporno ponašanje predstavljalo povredu obveza iz ugovora o radu između društva A i X-a?
 - (3) Ako nijedan od gore navedenih kriterija nije pravilan, koji je pravilni kriterij?

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2017. – Frame protiv EUIPO-a – Bianca-Moden (BIANCALUNA)

(Predmet T-627/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije BIANCALUNA — Raniji nacionalni figurativni žig bianca — Ekonomičnost postupka — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Istovjetnost proizvodâ — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2017/C 437/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italija) (zastupnici: E. Montelione, M. Borghese i R. Giordano, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Njemačka) (zastupnik: P. Lange, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. kolovoza 2015. (predmet R 2952/2014-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Bianca-Moden i Frame.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Frame Srl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 68, 22. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2017. – Frame protiv EUIPO-a – Bianca-Moden (Biancaluna)

(Predmet T-628/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Biancaluna – Odbijanje — Raniji nacionalni figurativni žig bianca — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Istovjetnost proizvodâ — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2017/C 437/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Italija) (zastupnici: E. Montelione, M. Borghese i R. Giordano, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Njemačka) (zastupnik: P. Lange, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. kolovoza 2015. (predmet R 2720/2014-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Bianca-Moden i Frame.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 7. kolovoza 2015. (predmet R 2720/2014-5).
2. EUIPO će snositi, osim vlastitih i troškove društva Frame Srl.
3. Društvo Bianca-Moden GmbH & Co. KG će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 7, 11. 1. 2016.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – De Nicola protiv Vijeća i Suda Europske unije

(Predmet T-42/16) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Javna služba — EIB-ovo osoblje — Direktive o laserskim terapijama — Članak 47. Povelje o temeljnim pravima — Razumni rok — Nepoštovanje pravila pravičnog postupka — Imovinska šteta — Neimovinska šteta — Tužiteljevi zahtjevi u okviru postupka koji se vodi pred Službeničkim sudom — Djelomično vraćanje predmeta Općem sudu na ponovno suđenje”)

(2017/C 437/32)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnici: L. Isola i G. Isola, a zatim G. Ferabecoli, odvjetnici)

Tuženici: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Rebasti i M. Veiga, agenti) i Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram, P. Giusta i L. Tonini Alabiso, a zatim J. Inghelram, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio, kao prvo zbog toga što je Unijin zakonodavac donio određene direktive o laserskim terapijama, kao drugo zbog navodno preduogog trajanja postupaka pred Službeničkim i Općim sudom Europske unije koji su se odnosili na njegove zahtjeve za naknadu medicinskih troškova vezanih za lasersku terapiju, kao treće, zbog navodne nepravičnosti tih postupaka, te kao četvrto, zbog brojnih postupaka na čije su ga pokretanje prisilili Službenički i Opći sud.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Carlu De Nicoli nalaže se snošenje troškova ovog postupka pred Općim sudom Europske unije, kao i pred Službeničkim sudom Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2015. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-82/15)

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – De Nicola protiv Suda Europske unije

(Predmet T-99/16) ⁽¹⁾

(„Izvanugovorna odgovornost — Javna služba — Osoblje EIB-a — Uznemiravanje — Nepoštovanje pravila pravičnog postupka — Članak 47. Povelje o temeljnim pravima — Razumni rok — Zahtjevi za naknadu štete podneseni u okviru postupka koji se vodi pred Službeničkim sudom — Djelomično vraćanje predmeta Općem sudu na ponovno suđenje”)

(2017/C 437/33)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (zastupnici: L. Isola i G. Isola, a zatim G. Ferabecoli, odvjetnici)

Tuženik: Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram, P. Giusta i L. Tonini Alabiso, a zatim J. Inghelram agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a kojim se traži naknada štete koju je tužitelj navodno pretrpio, kao prvo zbog uznemiravanja od strane Europske investicijske banke (EIB) i, s druge strane, zbog navodne nepravilnosti postupaka pred Službeničkim i Općim sudom Europske unije u kojim je tužitelj bio stranka, te, kao drugo, zbog navodno predugog trajanja navedenih postupaka.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Carlu De Nicoli nalaže se snošenje troškova ovog postupka pred Općim sudom Europske unije, kao i pred Službeničkim sudom Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 414, 14. 12. 2015. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-100/15).

**Presuda Općeg suda od 7. studenoga 2017. – Mundipharma protiv EUIPO-a – Multipharma
(MULTIPHARMA)**

(Predmet T-144/16) ⁽¹⁾

*(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije
MULTIPHARMA — Raniji verbalni žig Europske unije MUNDIPHARMA — Relativni razlog za
odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/
2009”)*

(2017/C 437/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mundipharma AG (Basel, Švicarska) (zastupnik: F. Nielsen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Multipharma SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: P. Goldenbaum i I. Rohr, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. siječnja 2016. (predmet R 2950/2014-1), donesene u postupku povodom prigovora između društava Mundipharma i Multipharma.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 22. siječnja 2016. (predmet R 2950/2014-1).
2. EUIPO će snositi, osim vlastitih i troškove društva Mundipharma AG uključujući i nužne troškove koje je društvo Mundipharma snosilo u okviru postupka pred žalbenim vijećem EUIPO-a.
3. Multipharma SA će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 191, 30. 5. 2016.

**Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – Oakley protiv EUIPO-a – Xuebo Ye (Prikaz obrisa u
obliku prekinute elipse)**

(Predmet T-754/16) ⁽¹⁾

*(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju figurativnog žiga
Europske unije koji predstavlja obris u obliku prekinute elipse — Raniji figurativni žig Europske unije koji
predstavlja elipsu — Relativni razlog za odbijanje — Članak 8. stavak 1. točka (b), i članak 8. stavak 5.
Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b), i članak 8. stavak 5. Uredbe (EU)
2017/100”)*

(2017/C 437/35)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: E. Ochoa Santamaría i V. Rodríguez Pombo, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Xuebo Ye (Wenzhou, Kina)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. kolovoza 2016. (predmet R 2608/2015–4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Oakley i Xuebo Ye.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 31. kolovoza 2016. (predmet R 2608/2015–4) u dijelu u kojem se njome potvrđuje odluka Odjela za prigovore i odbija prigovor, u dijelu u kojem se on temelji na razlogu iz članka 8. stavka 1. Točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije).
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Svaka će stranka snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – Isocell protiv EUIPO-a – iCell (iCell.)

(Predmet T-776/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije iCell. — Raniji verbalni žig Europske unije Isocell, raniji međunarodni verbalni žig Isocell i raniji međunarodni i nacionalni verbalni žigovi ISOCELL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2017/C 437/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austrija) (zastupnik: C. Thiele, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: iCell AB (Älvdalen, Švedska) (zastupnik: J. Kroher, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. rujna 2016. (predmet R 2496/2015-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Isocell i iCell.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Isocell GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – Isocell protiv EUIPO-a – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Predmet T-777/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije iCell. Insulation Technology Made in Sweden — Raniji verbalni žig Europske unije Isocell, raniji međunarodni verbalni žig Isocell i raniji međunarodni i nacionalni verbalni žigovi ISOCELL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”

(2017/C 437/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austrija) (zastupnik: C. Thiele, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: iCell AB (Älvdalen, Švedska) (zastupnik: J. Kroher, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. srpnja 2016. (predmet R 181/2016-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Isocell i iCell.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Isocell GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 8. studenoga 2017. – Steiniger protiv EUIPO-a – ista Deutschland (IST)

(Predmet T-80/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije IST — Raniji figurativni žig Europske unije ISTA — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Relevantna javnost — Sličnost proizvoda i usluga — Sličnost znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”

(2017/C 437/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Njemačka) (zastupnik: K. Schulze Horn, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: V. Mensing i A. Schifko, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: ista Deutschland GmbH (Essen, Njemačka)(zastupnik: F. Lindenberg, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. prosinca 2016. (predmet R 2242/2015-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva ista Deutschland i I. Steinigera.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ingu Steinigeru nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

Tužba podnesena 11. rujna 2017. – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija protiv SRB-a

(Predmet T-623/17)

(2017/C 437/39)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Španjolska) (zastupnik: R. Ariño Sánchez, odvjetnik)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- u svakom slučaju, odluči da se dodjela ugovora o uslugama radi konačne procjene i radi vrednovanja na koje se odnose članak 20. stavak 16. do članka 19. Uredbe 806/2014 mora izvršiti u postupku nadmetanja, u kojem ne može sudjelovati stručnjak koji je privremeno vrednovao Banco [Banco de Santander], a u kojem se onima koji su tim prvim aktom oštećeni priznaju prava na saslušanje u postupku *ex post* vrednovanja, pri čemu imaju pravo na pristup svim dokumentima u upravnom postupku i pravo na najveću naknadu koja bi mogla proizići iz *ex post* [vrednovanja], koju bi trebao platiti kupac Banco [Banco de Santander] ili, podredno, SRB;
- neovisno o drugom dijelu tužbenog zahtjeva, i kao dopuna prvom dijelu tužbenog zahtjeva, naloži SRB-u da PSN-u plati iznos od 276 201,42 eura, uvećan za zakonske kamate od dana podnošenja ovog zahtjeva.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima navedenima u predmetima T-478/17, Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jedinstveni sanacijski odbor, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/Jedinstveni sanacijski odbor, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-483/17, García Suárez i dr./Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor, T-484/17, Fidesban i dr./Jedinstveni sanacijski odbor, T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor i T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija i Jedinstveni sanacijski odbor.

Tužba podnesena 27. rujna 2017. – Anabi Blanga protiv EUIPO-a – Polo/Lauren (HPC POLO)**(Predmet T-657/17)**

(2017/C 437/40)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Gidon Anabi Blanga (Ciudad de México, Meksiko) (zastupnik: M. Sanmartín Sanmartín, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „HPC POLO”– prijava za registraciju br. 13 531 462

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. lipnja 2017. u predmetu R 2368/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih troškova i naknadu tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 21. rujna 2017. – Alkarim for Trade and Industry protiv Vijeća**(Predmet T-667/17)**

(2017/C 437/41)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sirija) (zastupnici: J.-P. Buyle i L. Cloquet, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku (ZVSP) 2017/1245 od 10. srpnja 2017. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2017/1241 od srpnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji, u dijelu u kojem se odnosi tužitelja;
- naloži Vijeću snošenje svih troškova postupka, uključujući i tužiteljeve.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni činjenica jer Vijeće nije podnijelo nikakav dokaz činjenice da je tužitelj sirijski konglomerat koji je međunarodno priznat.

Prema mišljenju potonjega, ta tvrdnja, koja je u potpunosti pogrešna, otkriva mnoge materijalne netočnosti u pristupu Vijeća.

Tužitelj usto želi dokazati da nije veliko društvo već da odgovara definiciji malog ili srednjeg poduzeća u skladu s europskim zakonodavstvom i nema nikakav međunarodni ugled.

On također smatra da Vijeće nije uzelo u obzir ni presudu od 6. travnja 2017., Alkarim for Trade and Industry/Vijeće (T-35/15, neobjavljena, EU:T:2017:262), ni presudu od 11. svibnja 2017., Abdulkarim/Vijeće (T-304/15, neobjavljena, EU:T:2017:327), u kojima je Opći sud poništio sankcije izrečene tužitelju i Waelu Abdulkarimu, zbog očitih pogrešaka u ocjeni koje je počinilo Vijeće.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi općeg načela proporcionalnosti, jer:

- pobijane mjere tužitelju onemogućuju međunarodnu trgovinu, s obzirom na to da on veći dio svoje djelatnosti obavlja s europskim dobavljačima i klijentima;
- pobijane su mjere osim toga takve da neopravdano čine mnoge prošle i trenutačne ugovore nevaljanima, te prouzrokuju ugovornu i kvazideliktnu odgovornost tužitelja u odnosu na njegove klijente i suugovaratelje. Potonji smatra da je takva sankcija potpuno neproporcionalna.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na neproporcionalnoj povredi prava vlasništva i prava na obavljanje profesionalne aktivnosti jer je Vijeće donošenjem sankcija nedvojbeno zadiralo u tužiteljevo pravo vlasništva, kao i unjegovo pravo obavljanja gospodarskih aktivnosti, i to kršeći prvi dodatni protokol uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Tužitelj smatra da je neopravdano bio spriječen svoju imovinu i gospodarsku slobodu, što opravdava poništenje pobijanih mjera u dijelu u kojem se odnose na njega.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se odnosi na zlouporabu ovlasti jer mjere koje je donijelo Vijeće nemaju nikakav učinak na sirijski režim i jer je tužitelj čitavo vrijeme bio neovisan u odnosu na taj režim. Dakle, potonji smatra da su sankcije koje je donijelo Vijeće neutemeljene i bez dokaza i cilj im nije obuhvatiti sirijski režim nego samo tužitelja, iz razloga koji tužitelju nisu poznati.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja predviđenoj u članku 296. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). U tom pogledu, tužitelj ističe da je obrazloženje Vijeća u prilog pobijanim mjerama nepotpuno i ne upućuje niti na jedan konkretni relevantni element koji bi mu omogućio da identificira razlog zbog kojeg ga se smatra „sirijskim konglomeratom koji je međunarodno priznat i povezan s Waelom Abdulkarimom, utjecajnim poslovnim čovjekom koji obavlja svoje aktivnosti u Siriji”.

Tužba podnesena 11. listopada 2017. – Man Truck & Bus protiv EUIPO-a – Halla Holdings (MANDO)

(Predmet T-698/17)

(2017/C 437/42)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Man Truck & Bus AG (München, Njemačka) (zastupnik: C. Röhl, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Koreja)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „MANDO” – prijava za registraciju br. 11 276 144

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a 13. srpnja 2017. u predmetu R 1919/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 12. listopada 2017. – Cipar protiv EUIPO-a – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Predmet T-703/17)

(2017/C 437/43)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Republika Cipar (zastupnici: V. Marsland, Solicitor i S. Malynicz, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Papouis Dairies LTD (Nicosia, Cipar)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije u boji s verbalnim elementima „Papouis Halloumi” – prijava za registraciju br. 11 176 344

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. kolovoza 2017. u predmetu R 2924/2014-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih troškova i naknadu tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 12. listopada 2017. — OPS Újpest protiv Komisije

(Predmet T-708/17)

(2017/C 437/44)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: OPS Újpesti Csökkentmunkaképeségűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budimpešta, Mađarska) (zastupnik: L. Szabó, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavno, utvrdi da u Odluci Komisije SA.29432 — CP 290/2009 — Mađarska — „Potpora za zapošljavanje osoba s invaliditetom koja je navodno protupravna zbog diskriminatornosti propisa”, od 20. srpnja 2011., i Odluci Komisije SA.45498 (FC/2016) — „Prijava OPS Újpest-lift Kft.-a u vezi s državnim potporama dodijeljenima između 2006. i 2012. u korist poduzetnika koji zapošljavaju osobe s invaliditetom”, od 25. siječnja 2017., (u daljnjem tekstu: pobijane odluke) državne potpore nisu proglašene spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- podredno, utvrdi da pobijane odluke nisu akti koji su pravno obvezujući za tužitelja u postupku za naknadu štete koji je potonji pokrenuo protiv Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministarstvo ljudskih resursa, Mađarska), a koji se vodi pod brojem 28 P. 21.072/2016 (zatim, 28. P. 21.143/20167) pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska), s obzirom na to da tužitelj svoj zahtjev za naknadu štete temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a, a ne članka 107. stavka 3. UFEU-a.
- u slučaju da se pobijane odluke treba smatrati aktima koji su pravno obvezujući za tužitelja u postupku za naknadu štete na temelju povrede članka 107. stavka 1. UFEU-a, poništi pobijane odluke, s obzirom na to da državna potpora koju su dodijelila mađarska tijela povređuje članak 107. stavak 1. UFEU-a.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelj za svaki dio tužbenog zahtjeva ističe pravnu osnovu.

1. Pravna osnova prvog dijela tužbenog zahtjeva

- U pobijanim odlukama državne potpore nisu proglašene spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a; zbog toga navedene odluke nisu pravno obvezujući akti u okviru postupka za naknadu štete koji je tužitelj pokrenuo protiv Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministarstvo ljudskih resursa, Mađarska) pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska).

2. Pravna osnova drugog dijela tužbenog zahtjeva

- Komisija u pobijanim odlukama nije državne potpore proglasila spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a, na koji se poziva tužitelj, nego na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a. Slijedom toga, navedene odluke nisu relevantne u odnosu na pravnu osnovu zahtjeva podnesenog u okviru postupka za naknadu štete koji se vodi pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska) niti su one akti koji su pravno obvezujući za tužitelja.

3. Pravna osnova trećeg dijela tužbenog zahtjeva.

- Tužitelj smatra da su pobijane odluke ništave jer su mađarska tijela dodijelila nezakonitu državnu potporu koja povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a i o kojoj je Komisija trebala biti obaviještena u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a. U prilog nezakonitosti potpore tužitelj navodi Obavijest Komisije o pojmu državne potpore iz članka 107. stavka 1. [UFEU-a] ⁽¹⁾ i Uredbu Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članka [107. UFEU-a] i [108. UFEU-a] (Uredba o općem skupnom izuzeću) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL 2016., C 262, str. 1.

⁽²⁾ SL 2008., L 214, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.)

Tužba podnesena 13. listopada 2017. — M-Sansz protiv Komisije**(Predmet T-709/17)**

(2017/C 437/45)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke**

Tužitelj: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft. (Pečuh, Mađarska) (zastupnik: L. Szabó, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavno, utvrdi da u Odluci Komisije SA.29432 — CP 290/2009 — Mađarska — „Potpora za zapošljavanje osoba s invaliditetom koja je navodno protupravna zbog diskriminatornosti propisa”, od 20. srpnja 2011., i Odluci Komisije SA.45498 (FC/2016) — „Prijava OPS Újpest-lift Kft.-a u vezi s državnim potporama dodijeljenima između 2006. i 2012. u korist poduzetnika koji zapošljavaju osobe s invaliditetom”, od 25. siječnja 2017., (u daljnjem tekstu: pobijane odluke) državne potpore nisu proglašene spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a.

- podredno, utvrdi da pobijane odluke nisu akti koji su pravno obvezujući za tužitelja u postupku za naknadu štete koji je potonji pokrenuo protiv Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministarstvo ljudskih resursa, Mađarska), a koji se vodi pod brojem 23. P. 25.843/2016 pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska), i da se zbog toga one izravno i osobno ne odnose na tužitelja jer on svoj zahtjev za naknadu štete temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a, a ne članka 107. stavka 3. UFEU-a.
- u slučaju da se pobijane odluke treba smatrati aktima koji su pravno obvezujući za tužitelja u postupku za naknadu štete na temelju povrede članka 107. stavka 1. UFEU-a, poništi pobijane odluke, s obzirom na to da državna potpora koju su dodijelila mađarska tijela povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelj za svaki dio tužbenog zahtjeva ističe pravnu osnovu.

1. Pravna osnova prvog dijela tužbenog zahtjeva

- U pobijanim odlukama državne potpore nisu proglašene spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a; zbog toga navedene odluke nisu pravno obvezujući akti u okviru postupka za naknadu štete koji je tužitelj pokrenuo protiv Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministarstvo ljudskih resursa, Mađarska) pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska).

2. Pravna osnova drugog dijela tužbenog zahtjeva

- Komisija u pobijanim odlukama nije državne potpore proglasila spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a, na koji se poziva tužitelj, nego na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a. Slijedom toga, navedene odluke nisu relevantne u odnosu na pravnu osnovu zahtjeva podnesenog u okviru postupka za naknadu štete koji se vodi pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska) niti su one akti koji su pravno obvezujući za tužitelja.

3. Pravna osnova trećeg dijela tužbenog zahtjeva.

- Tužitelj smatra da su pobijane odluke ništave jer su mađarska tijela dodijelila nezakonitu državnu potporu koja povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a i o kojoj je Komisija trebala biti obaviještena u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a. U prilog nezakonnosti potpore tužitelj navodi Obavijest Komisije o pojmu državne potpore iz članka 107. stavka 1. [UFEU-a] ⁽¹⁾ i Uredbu Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članka [107. UFEU-a] i [108. UFEU-a] (Uredba o općem skupnom izuzeću) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL 2016., C 262, str. 1.

⁽²⁾ SL 2008., L 214, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.)

Tužba podnesena 13. listopada 2017. — Lux-Rehab Non-Profit protiv Komisije

(Predmet T-710/17)

(2017/C 437/46)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft. (Sambotel, Mađarska) (zastupnik: L. Szabó, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavno, utvrdi da u Odluci Komisije SA.29432 — CP 290/2009 — Mađarska — „Potpora za zapošljavanje osoba s invaliditetom koja je navodno protupravna zbog diskriminatornosti propisa”, od 20. srpnja 2011., i Odluci Komisije SA.45498 (FC/2016) — „Prijava OPS Újpest-lift Kft.-a u vezi s državnim potporama dodijeljenima između 2006. i 2012. u korist poduzetnika koji zapošljavaju osobe s invaliditetom”, od 25. siječnja 2017., (u daljnjem tekstu: pobijane odluke) državne potpore nisu proglašene spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- podredno, utvrdi da pobijane odluke nisu akti koji su pravno obvezujući za tužitelja u postupku za naknadu štete koji je potonji pokrenuo protiv Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministarstvo ljudskih resursa, Mađarska), a koji se vodi pod brojem 66. P. 22.195/2017 pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska), i da se zbog toga one izravno i osobno ne odnose na tužitelja jer on svoj zahtjev za naknadu štete temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a, a ne članka 107. stavka 3. UFEU-a.
- u slučaju da se pobijane odluke treba smatrati aktima koji su pravno obvezujući za tužitelja u postupku za naknadu štete na temelju povrede članka 107. stavka 1. UFEU-a, poništi pobijane odluke, s obzirom na to da državna potpora koju su dodijelila mađarska tijela povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelj za svaki dio tužbenog zahtjeva ističe pravnu osnovu.

1. Pravna osnova prvog dijela tužbenog zahtjeva

- U pobijanim odlukama državne potpore nisu proglašene spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a; zbog toga navedene odluke nisu pravno obvezujući akti u okviru postupka za naknadu štete koji je tužitelj pokrenuo protiv Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministarstvo ljudskih resursa, Mađarska) pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska).

2. Pravna osnova drugog dijela tužbenog zahtjeva

- Komisija u pobijanim odlukama nije državne potpore proglasila spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a, na koji se poziva tužitelj, nego na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a. Slijedom toga, navedene odluke nisu relevantne u odnosu na pravnu osnovu zahtjeva podnesenog u okviru postupka za naknadu štete koji se vodi pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska) niti su one akti koji su pravno obvezujući za tužitelja.

3. Pravna osnova trećeg dijela tužbenog zahtjeva.

- Tužitelj smatra da su pobijane odluke ništave jer su mađarska tijela dodijelila nezakonitu državnu potporu koja povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a i o kojoj je Komisija trebala biti obaviještena u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a. U prilog nezakonitosti potpore tužitelj navodi Obavijest Komisije o pojmu državne potpore iz članka 107. stavka 1. [UFEU-a]⁽¹⁾ i Uredbu Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članka [107. UFEU-a] i [108. UFEU-a] (Uredba o općem skupnom izuzeću)⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL 2016., C 262, str. 1.

⁽²⁾ SL 2008., L 214, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.)

Tužba podnesena 9. listopada 2017. – Ntolas protiv EUIPO-a – General Nutrition Investment (GN Laboratories)**(Predmet T-712/17)**

(2017/C 437/47)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Christos Ntolas (Wuppertal, Njemačka) (zastupnik: C. Renger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „GN Laboratories”– prijava za registraciju br. 11 223 559

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. srpnja 2017. u predmetu R 2358/2016-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor protiv prijave za registraciju žiga Zajednice br. 11 223 559;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 14. listopada 2017. — Motex protiv Komisije**(Predmet T-713/17)**

(2017/C 437/48)

*Jezik postupka: mađarski***Stranke**

Tužitelj: MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Esztergom-Kertváros, Mađarska) (zastupnik: L. Szabó, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- kao glavno, utvrdi da u Odluci Komisije SA.29432 — CP 290/2009 — Mađarska — „Potpora za zapošljavanje osoba s invaliditetom koja je navodno protupravna zbog diskriminatornosti propisa”, od 20. srpnja 2011., i Odluci Komisije SA.45498 (FC/2016) — „Prijava OPS Újpest-lift Kft.-a u vezi s državnim potporama dodijeljenima između 2006. i 2012. u korist poduzetnika koji zapošljavaju osobe s invaliditetom”, od 25. siječnja 2017., (u daljnjem tekstu: pobijane odluke) državne potpore nisu proglašene spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a.
- podredno, utvrdi da pobijane odluke nisu akti koji su pravno obvezujući za tužitelja u postupku za naknadu štete koji je potonji pokrenuo protiv Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministarstvo ljudskih resursa, Mađarska), a koji se vodi pod brojem 18. G. 40.399/2017 pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska), i da se zbog toga one izravno i osobno ne odnose na tužitelja jer on svoj zahtjev za naknadu štete temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a, a ne članka 107. stavka 3. UFEU-a.
- u slučaju da se pobijane odluke treba smatrati aktima koji su pravno obvezujući za tužitelja u postupku za naknadu štete na temelju povrede članka 107. stavka 1. UFEU-a, poništi pobijane odluke, s obzirom na to da državna potpora koju su dodijelila mađarska tijela povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelj za svaki dio tužbenog zahtjeva ističe pravnu osnovu.

1. Pravna osnova prvog dijela tužbenog zahtjeva

- U pobijanim odlukama državne potpore nisu proglašene spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a; zbog toga navedene odluke nisu pravno obvezujući akti u okviru postupka za naknadu štete koji je tužitelj pokrenuo protiv Emberi Erőforrások Minisztériuma (ministarstvo ljudskih resursa, Mađarska) pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska).

2. Pravna osnova drugog dijela tužbenog zahtjeva

- Komisija u pobijanim odlukama nije državne potpore proglasila spojivima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a, na koji se poziva tužitelj, nego na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a. Slijedom toga, navedene odluke nisu relevantne u odnosu na pravnu osnovu zahtjeva podnesenog u okviru postupka za naknadu štete koji se vodi pred Fővárosi Törvényszék (Sud u Budimpešti, Mađarska) niti su one akti koji su pravno obvezujući za tužitelja.

3. Pravna osnova trećeg dijela tužbenog zahtjeva

- Tužitelj smatra da su pobijane odluke ništave jer su mađarska tijela dodijelila nezakonitu državnu potporu koja povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a i o kojoj je Komisija trebala biti obaviještena u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a. U prilog nezakonitosti potpore tužitelj navodi Obavijest Komisije o pojmu državne potpore iz članka 107. stavka 1. [UFEU-a]⁽¹⁾ i Uredbu Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članka [107. UFEU-a] i [108. UFEU-a] (Uredba o općem skupnom izuzeću)⁽²⁾.

⁽¹⁾ SL 2016., C 262, str. 1.

⁽²⁾ SL 2008., L 214, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.)

Tužba podnesena 10. listopada 2017. – Aeris Invest protiv SRB-a**(Predmet T-714/17)**

(2017/C 437/49)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Aeris Invest Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi izvanugovornu odgovornost Jedinstvenog sanacijskog odbora i naloži mu naknadu štete koju je tužitelj pretrpio zbog svih radnji i propusta tog odbora zbog kojih je izgubio obveznice i vrijednosne papire koje je imao u društvu BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A.,
- naloži Jedinstvenom sanacijskom odboru da mu na ime naknade pretrpljene štete (potraživani iznos) plati:
 - kao prvo, povrat izvršenih ulaganja u iznosu od 113 022 558,44 eura u dionicama u Banco Popular,
 - podredno u pogledu prethodno navedenog, 93,74 milijuna eura, ili
 - općenito podredno, 54,29 milijuna eura.
- uveća potraživani iznos za kompenzacijske kamate od 7. lipnja 2017. do izricanja presude kojom se odlučuje u ovom postupku,
- uveća potraživani iznos za odgovarajuće zatezne kamate od izricanja te presude do isplate punog potraživanog iznosa, po stopi koju Europska središnja banka (ESB) određuje za glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda,
- Jedinstvenom sanacijskom odboru naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Glavni tužbeni razlozi i argumenti slični su onima u predmetu T-659/17, Vallina Fonseca/SRB.

Rješenje Općeg suda od 25. listopada 2017. – Franmax protiv EUIPO-a – R. Seelig & Hille (her-bea)**(Predmet T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 112, 10. 4. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR